

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 11. novembra 2021. godine
Br. ref.:RK 1890/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI63/21

Podnosilac

Hysen Metahysa

Ocena ustavnosti

**Obaveštenja GJ.A.nr.29/21 Osnovnog suda u Peći-ogranak u Istoku,
od 3. februara 2021. godine, u vezi sa izvršenjem presude Vrhovnog suda
Pml.br.112/2015, od 22. juna 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Hysen Metahysa iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosilac zahteva). Podnosioca zahteva zastupaju Skender Musa i Leonora Dervishaj-Pacolli, advokati iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava Obaveštenja GJ.A.nr.29/21, Osnovnog suda u Peći-ogranak u Istoku (u daljem tekstu: Osnovni sud), od 3. februara 2021. godine, u vezi sa izvršenjem presude Vrhovnog suda Pml.br.112/2015, od 22. juna 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti Obaveštenja GJ.A.nr.29/21 Osnovog suda u vezi sa izvršenjem presude Vrhovnog suda, kojom se navodno, podnosiocu zahteva, povređuju njegova prava i osnovne slobode garantovane članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 32 [Pravo na pravno sredstvo] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu :EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. (Podnošenje podnesaka i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 30. marta 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Ustavnim sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 7. aprila 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Arta Rama Hajrizi (predsedavajuća), Selvete Gërxhaliu-Krasniqi i Bajram Ljatifi (članovi).
7. Dana 12. aprila 2021. godine, Sud je obavestio zastupnike podnosioca zahteva o registraciji zahteva, i ujedno je od njih tražio, da sudu dostave ovlašćenje o zastupanju podnosioca zahteva. Zastupnici su u roku podneli sudu ovlašćenje o zastupanju.
8. Dana 22. aprila 2021. godine, Sud je poslao dodatno pismo zastupnicima podnosioca zahteva, i tražio dodatna dokumenta.
9. Dana 27. aprila 2021. godine, Sud je dobio dodatna dokumenta od strane zastupnika podnosioca zahteva.
10. Dana 28. aprila 2021.godine, Sud je poslao pismo Osnovnom sudu u Peći o registraciji zahteva, i ujedno je od suda tražio, da se sudu dostavi dokaz kada je presuda Vrhovnog suda Pml.br.112/2015, od 22.juna 2015. godine, uručena zastupnicima podnosioca zahteva ili podnosiocu.

11. Dana 6. maja 2021.godine, Osnovni sud u Peći je putem elektronske pošte poslao obaveštenje sudu, da se predmet podnosioca zahteva nalazi u Osnovnom sudu u Istoku, i da se njemu obrati u vezi sa dokazom o uručenju presude Vrhovnog suda.
12. Dana 12. maja 2021. godine, Sud je poslao pismo Osnovnom sudu u Istoku u kome je tražio da mu dostavi dokaz kada je presuda Vrhovnog suda Pml.br.112/2015, od 22. juna 2015. godine, uručena zastupnicima podnosioca zahteva ili podnosiocu.
13. Dana 17. maja 2021. godine, Sud je poslao dodatno pismo zastupnicima podnosioca zahteva u kome je tražio, da sudu dostave odluku Opštinskog suda br.159/15, od 5. avgusta 2015. godine, kao i da pruže dodatna objašnjenja u vezi sa jednim delo sudskog postupka, dajući im rok od 7 dana da to urade. Sud nalazi da zastupnici podnosioca zahtev nisu pružili nikakav odgovor i pored činjenice da su pismo suda primili 19. maja 2021. godine, a što je Sud zaključio na osnovu povratnice o uručenju pisma.
14. Dana 17. maja 2021. godine, na osnovu stava 5. člana 114. [Sastav i mandat Ustavnog suda] Ustava i pravila 12 (Izbor predsednika i zamenika predsednika) Poslovnika o radu, sudija Gresa Caka-Nimani je izabrana za predsednicu Ustavnog suda. Na osnovu stava 4 pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda utvrđeno je da će sudija Gresa Caka-Nimani preuzeti funkciju predsednice Suda nakon završetka mandata aktuelne predsednice Suda Arte Rama-Hajrizi, 25. juna 2021. godine.
15. Dana 25. maja 2021 godine, Osnovni sud u Istoku je poslao tražene dokaze o uručenju presude Vrhovnog suda.
16. Dana 31. maja 2021. godine, predsednica Suda, Arta Rama-Hajrizi, je odlukom Nr.KK160/21 odredila da sudija Gresa Caka-Nimani bude imenovana za predsedavajuću u Većima za razmatranje u slučajevima gde je imenovana za članicu Veća, uključujući i trenutni slučaj.
17. Dana 3. juna 2021.godine, Sud je poslao dodatno pismo zastupnicima podnosioca zahteva u kome je tražio da dostave odgovor na pismo koje im je Sud poslao 17.maja 2021.godine. Sud na osnovu povratnice zaključuje da su zastupnici podnosioca zahteva pismo suda od 3.juna 2021. godine, primili 7.juna 2021. godine, ali da nisu ponovo pružili nikakav odgovor u propisanom roku.
18. Dana 26. juna 2021. godine, na osnovu stava 4, pravila 12 Poslovnika o radu i odluke Suda KK-SP 71-2/21, sudija Gresa Caka-Nimani je preuzela dužnost predsednice Suda, dok je na osnovu tačke 1.1 stava 1, člana 8. (Istek mandata sudije) Zakona, predsednica Arta Rama-Hajrizi okončala mandat predsednice i sudije Ustavnog suda.
19. Dana 28. juna 2021. godine, predsednica Suda, Gresa Caka-Nimani, je donela odluku Nr.K.SH.KI63/21, kojom prethodnu predsednicu veća za razmatranje Artu Rama-Hajrizi, zamenjuje u njenoj ulozi sa sudijom Gresom Caka Nimani.

20. Dana 7. oktobra 2021.godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

21. Sud na osnovu spisa predmeta u konkretnom slučaju nalazi, da se suština spora pred redovnim sudovima odnosila na krivični postupak koji je vođen za krivično delo *“uzimanje mita iz člana 343. stav 2. u vezi sa članom 23. Krivičnog zakona kosova (u daljem tekstu KZK-a,)”*, koje su kao pripadnici Policijske službe kosova, navodno počinili podnosilac zahteva i lice I.G.
22. S tim u vezi, vođena su tri sudska postupka, od kojih se; prvi sudski postupak odnosio na krivični postupak u kome se utvrđivala krivična odgovornost podnosioca zahteva i lica I.G., drugi sudski postupak je Krivični postupak protiv lica M.M., vlasnika kamiona koji je navodno dao mito licu I.G., navodnom saučesniku podnosioca zahteva u izvršenju krivičnog dela, dok se treći sudski postupak odnosio na zahtev podnosioca za preispitivanje krivičnog postupka u kome su on i lice I.G., osuđeni.
23. U vezi dugog sudskog postupka, Sud mora da naglasi i još jednu bitnu činjenicu, a to je, da je podnosilac uz zahtev sudu dostavio i presudu Osnovnog suda P.br.497/13 u vezi sa krivičnim postupkom u kome se on ne pojavljuje kao direktna stranka u postupku, ali je sam ishod tog krivičnog postupka imao direktne implikacije na treći sudski postupak koji je podnosilac pokrenuo zahtevom za preispitivanje krivičnog postupka. To je Krivični postupak protiv lica M.M., vlasnika kamiona koji je navodno dao mito licu I.G., navodnom saučesniku podnosioca zahteva u izvršenju krivičnog dela, koji će takođe biti posebno predstavljen u okviru činjeničnog stanja.
24. Imajući sve ove činjenice u vidu, Sud ima za potrebu da sve sudske postupke koje je naveo, pojedinačno predstavi u daljem tekst ovog rešenja, a sve sa ciljem utvrđivanjem svih okolnosti konkretnog slučaja.

Prvi sudski postupak u vezi sa utvrđivanjem krivične odgovornosti podnosioca zahteva i lica I.G.

25. Iz spisa predmet proizilazi da su podnosilac zahteva i lice I.G., kao pripadnici Policijske službe kosova, dana 07. maja 2008. godine, zaustavili kamion u kome su se nalazila dva lica, i pritom su navodno, zatražili, a potom i primili poklone od vlasnika kamiona M.M.
26. Dana 25. juna 2008. godine, Opštinsko javno tužilaštvo u Peći podnelo je Osnovom sudu u Istoku predlog optužnice PP.br.888/08, protiv podnosioca zahteva i lica I.G., zbog osnovane sumnje da su kao saizvršioči počinili krivično delo, *“uzimanje mita iz člana 343. stav 2. u vezi sa članom 23. KZK-a”*.
27. Tokom glavne rasprave pred Osnovnim sudom, kao svedok se pojavio i vlasnik kamiona M.M, pri čemu je ponovio svoju raniju datu izjavu, navodeći, *“da je okrivljenima dao iznos od 50 eura kako ne bi pisali prekšajnu kaznu, koju je načinio vozač kamiona.”*

28. Dana 26. januara 2009. godine, Opštinski sud u Istoku, doneo je presudu P.br.284/08 kojom su, podnosilac zahteva i lice I.G., proglašeni krivim zbog krivičnog dela "uzimanja mita shodno članu 343. Stav 2 u vezi sa članom 23 KZK", i osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od 3 meseci.
29. Podnosilac zahteva je podneo žalbu Okružnom sudu u Peći, zbog teških povreda odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja, i pogrešne primene materijalnog prava.
30. Dana 1. oktobra 2009. godine, Okružni sud je doneo rešenje AP.nr.29/09, kojim je odobrio žalbu podnosioca zahteva, poništio presudu Osnovnog suda P.br. 284/08, i predmet vratio na ponovno razmatranje i odlučivanje. U obrazloženju rešenja, Okružni sud je naveo:

"Prema oceni veća ovog suda, pobijana presuda je obuhvaćena bitnom povredom odredaba krivičnog postupka iz člana 403. st. 1 podpara. 12. ZKPK-a, zbog činjenice da je izreka presude nerazumljiva. U izreci presude navodi se da su okrivljeni [...] oglašeni krivim za krivično delo primanja mita iz člana 343 stav 2 u vezi sa članom 23 KZK-a, i osuđeni su na kaznu zatvora u trajanju od 3 meseca, za svakog, bez određivanja okrivljenog odvojeno, za krivično delo i izrečenu kaznu, a samim tim i za nepostupanje u smislu člana 391. stav 1. člana 3. KZK-a. Iz ovih razloga, pobijana presuda je morala biti ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno razmatranje".

31. Dana 27. maja 2010. godine Opštinski sud je u ponovljenom postupku doneo presudu P.br.14/10, u kojoj je podnosioca zahteva i lice I.G., proglasio krivim za krivično delo uzimanje mita iz člana 343. stav 2. u vezi sa članom 23. KZK-a., i osudio ih je na kaznu zatvora u trajanju od 90 dana, kao i na novčanu kaznu u iznosu od 20 evra. U obrazloženju presude, Osnovni sud je naveo: "[...] Na osnovu ovih procesnih i ocenjenih dokaza, sud je utvrdio da u radnjama optuženih postoje elementi krivičnog dela, uzimanje mita iz člana 343/2 u vezi sa članom 23 KZK-a, odnosno krivično delo u saradnji, jer je gore pomenutim dokazima nedvosmisleno utvrdilo činjenično stanje opisano u izreci ove presude, i za koje krivično delo, sud proglašava okrivljene krivično odgovornim jer ne postoje okolnosti koje bi isključile njihovu krivičnu odgovornost".
32. Iz spisa predmeta Sud nalazi da je presuda Opštinskog suda P.br.14/10, od 27. maja 2010. godine, postala pravosnažna 15. septembra 2011. godine.

Drugi sudski postupak, to jest Krivični postupak protiv lica M.M., vlasnika kamiona koji je navodno dao mito licu I.G., navodnom saučesniku podnosioca zahteva u izvršenju krivičnog dela

33. Dana 06. novembra 2013. godine, Opštinsko javno tužilaštvo iz Peći, podnelo je optužni predlog PP-br. 1181/2012, pred Osnovnim sudom u Peći- ogranak u Istoku (u daljem tekstu: Osnovi sud), protiv lica M. M., zbog krivičnog dela, "lažna izjava prema članu 307 stav 1, KZRK-a".

34. Konkretnije, Opštinsko javno tužilaštvo je podiglo optužnicu protiv lica M.M., vlasnika kamiona na osnovu čije su prijave u policiji a kasnije i izjave tokom suđenja, podnosilac zahteva i lice I.G., proglašeni krivim za izvršenje krivičnog dela uzimanje mita iz člana 343. stav 2. u vezi sa članom 23. KZK-a, i osuđeni presudom Opštinskog suda P.br.14/10, od 27.maja 2010. godine.
35. Dana 04. juna 2014. godine, Osnovni sud doneo je presudu P.br.497/13, kojom je optuženog M.M., proglasio krivim za krivično delo *“lažna izjava prema članu 307 stav 1, KZRK-a”*, i osudio ga je na uslovnu kaznu.
36. U obrazloženju presude P.br.497/13, Osnovnog suda stoji:

“[...] Tokom inicijalnog glavnog razmatranja okrivljeni je izjavio da priznaje krivicu. Na osnovu dokaza izvedenih tokom glavnog pretresa, nespornih činjenica i okolnosti gde okrivljeni nije osporavao i priznao je krivicu, s tim što je kritičnog dana 07.06.2012. godine, u Opštinskom sudu u Klini, u upravnom postupku dao lažnu izjavu, na način da navedenog datuma daje pisanu izjavu kojom ukida svoju izjavu datu na sudskom zasedanju, svestan da ovom izjavom proglašava neistinitim činjenice koje su dokazane i na osnovu kojih su Islam Gervalla i Hysen Metahysa presudom P.br, 284/08, proglašeni krivima za krivično delo primanje mita, kojim je počinio krivično delo, lažna izjava iz člana 307. stav 1. KZK-a...”

Treći sudski postupak podnosioca zahteva u vezi sa zahtevom za preispitivanje krivičnog postupka, posle osuđujuće presude P.br.497/13, Osnovnog suda, kojim je lice M.M., proglašeno krivim za izvršenje krivičnog dela *“lažna izjava iz člana 307. stav 1. KZK-a”*

37. Podnosilac zahteva je nepoznatog dana podneo Osnovnom sudom zahtev za preispitivanje krivičnog postupka, pri čemu je kao glavni dokaz osnovanosti svog zahteva naveo činjenicu, da je lice M.M., u drugom sudskom postupku proglašeno krivim za krivično delo *“lažna izjava prema članu 307 stav 1, KZRK-a,”* u krivičnom postupku koji je vođen protiv njega i lica I.G., pri čemu su i osuđeni presudom Opštinskog suda P.br.14/10, od 27.maja. 2010. godine.
38. Dana 27. januara 2015. godine, Osnovni sud je doneo rešenje P.br.342/2014, kojim je zahtev za ponavljanje krivičnog postupka podnosioca zahteva odbio kao neosnovan, navodeći da: *„Sud, nakon ocenjivanje zahteva za ponovno pokretanje i to u skladu odredbi člana 423 ZKPK-a, utvrdio je da u ovom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za ponovno pokretanje krivičnog postupka protiv osuđenog Hysena (Mazlluma) Metahysaja, zbog činjenice da osuđeni zahtevom nije podneo nijedan dodatni dokaz kojim bi dokazao drugo činjenično stanje utvrđeno predmetnom presudom“*.
39. Podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu na rešenje Osnovnog suda P.br.342/2014, navodeći povrede odredbi krivičnog postupka, sa predlogom da Apelacioni sud preinači ožalbena rešenje, dozvoljavajući ponovno pokretanje krivičnog postupka.

40. Dana 27. marta 2015. godine, Apelacioni tužilac je podneskom PPN/II.br.67/2015, predložio da se žalba podnosioca zahteva protiv ožalbenog rešenja, odbije kao neosnovana.

41. Dana 1. aprila 2015. godine, Apelacioni sud je doneo rešenje PN.br.131/2015, kojim je žalbu podnosioca zahteva odbio kao neosnovanu. U obrazloženju rešenja Apelacioni sud je naveo:

„Prema oceni ovog suda, žalbeni navodi nisu osnovani. Prvostepeni sud je odbio zahtev za ponovno pokretanje krivičnog postupka za gore navedenog osuđenika sa obrazloženjem da u ovom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za ponovno pokretanje krivičnog postupka protiv osuđenog, Hysena (Mazllum) Metahysaja, zbog činjenice da dotični osuđenik, zahtevom nije podneo nijedan dodatni dokaz kojim bi dokazao drugo činjenično stanje utvrđeno pravosnažnom presudom u ovom slučaju. Stoga, na osnovu ovog utvrđenog stanja prvostepenog suda, ovo veće ocenio je ožalbeno rešenje u odnosu na žalbene navode i nalazi da žalbeni navodi osuđenika sa pravosnažnom presudom ne stoje, jer isti ni sa zahtevom za ponovno pokretanje krivičnog postupka upućen prvostepenom sudu, ali ni sa žalbom upućena ovom sudu, nije priložio nijedan konkretan dokaz u skladu sa članom 423 stava 1 ZKPK-a, i koji bi bio dovoljan dokaz da bi sud imao pravni osnov da izvrši ponovno pokretanje krivičnog postupka, koji je u ovom slučaju zaključen pravosnažnom presudom...“.

42. Podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za zaštitu zakonitosti protiv rešenja Apelacionog suda PN.br.131/2015 od 01. aprila 2015. godine i rešenje Osnovnog suda PK.br.342/2014, od 27. januara 2015. godine.

43. Dana 22.juna 2015. godine, Vrhovni sud je doneo presudu Pml.br.112/2015, kojom je odobrio zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva, pri čemu je poništio rešenje Apelacionog suda Kosova i predmet je vratio Osnovnom sudu na ponovno odlučivanje.

44. U obrazloženju presude Vrhovni sud je naveo:

“U skladu odredbe iz člana 423, stava 1, tačka 1 ZKPK-a, krivični postupak okončan pravosnažnom presudom može se ponoviti ako je dokazano da je presuda zasnovana na falsifikovanom dokumentu ili lažnoj izjavi svedoka, veštaka ili prevodioca.

Stoga, razlozi navedeni u rešenju prvostepenog i drugostepenog suda su potpuno nejasni i za odlučujuću činjenicu, znači, za postojanje novog dokaza (gore navedena presuda) koja može da bude osnov za ponovno pokretanje krivičnog postupka, postoji kontradikcija između onoga sto se navodi u obrazloženju pobijanih rešenja i sadržaja spisa predmeta. Ovo predstavlja osnovno kršenje odredbi krivičnog postupka iz člana 384 stava 1 tačka 12 ZKPK-a i za posledicu ima poništenje ovih rešenja.

U ponovno pokretanje, prvostepeni sud treba da uzima u obzir pravosnažnu presudu Osnovnog suda u Peći – ogranak i Klini P.br.497/2013 od 04.06.2014. godine, da je pravno oceni i da donese odluku

za osnovanosti zahteva za ponovno pokretanje krivičnog postupka. Dakle, ova presuda se ne može zanemariti, bez obzira koji je njen sadržaj – da li je reč o jednoj presudi koja stvarno pokazuje potrebu za ponovno pokretanje postupka ili ne. Povodom njene ocene, treba se uzimati u obzir za šta je proglašen krivim Muhamet Meta – za lažnu izjavu tokom krivičnog postupka što je uticalo na proglašenje krivim osuđenika Hysena Metahysaja i Islama Gervallaja, ili van ovog postupka”.

45. Postupajući po preporuci Vrhovnog suda, u ponovljenom postupku Osnovni sud je, izvršio ocenjivanje svih dokaza u cilju utvrđivanja osnovanosti zahteva za ponavljanje postupka, uključujući i presudu Osnovnog suda P.br.497/2013, od 04.juna 2014. godine. Shodno tome 05.avgusta 2015.godine, Osnovni sud je doneo rešenje PK.br.159/15, kojim je zahtev za obnavljanje postupka podnosioca zahteva odbio kao neosnovan, navodeći:

“Sud je nakon izvršene ocene zahteva za razmatranje i to u skladu sa odredbama člana 423 ZKPK-a konstatovao da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za razmatranje krivičnog postupka protiv osuđenog Hysema (Mazlluma) Metahsaja, zbog činjenice da je sud, uzimajući za osnov dokaze koje je podneo osuđeni u zahtevu, a na osnovu kojih je isti proglašen krivim, kao što je izjava oštećenog u svojstvu svedoka Muhameta Mehaja, data na sudskom pretresu od 24.12.2008. godine, u Opštinskom sudu u Istoku, od strane ovog Veća ocenjena kao istinita, samom činjenicom da je svedok u drugoj izjavi koju je dao u upravnom postupku od 07.06.2012. godine promenio raniju izjavu uz obrazloženje da izjava koja je data tokom sudskog pretresa u Opštinskom sudu u Istoku od 24.12.2008. godine nije bila istinita i da je isti za izjavu od 07.06.2012. godine optužen i osuđen presudom Osnovnog suda – Ogranak u Klini, P.br. 497/13, od 04.06.2014. godine, uslovnom kaznom zbog krivičnog dela lažno svedočenje, iz člana 307, stava 1 ZKPK-a. S toga, je sud, uzimajući u obzir gore navedeno našao da je druga izjava svedoka, data 07.06.2014. godine, lažna izjava, a ne izjava koja je data 24.12.2008. godine, koja je data pred Opštinskim sudom u Istoku, uzimajući u obzir gore navedeno, nije našao neki razlog da dokaže neko drugo činjenično stanje od onog koje je utvrđeno predmetnom presudom.”

46. Istim rešenjem, Osnovni sud je o pouci o pravnom leku naveo: *“stranka ima pravo žalbe Apelacionom sudu u roku od 3 dana”.*
47. Iz spisa predmeta proizilazi, da podnosilac zahteva nije u roku od tri dana, kao što je to bilo navedeno u rešenju PK.br.159/15, Osnovog suda, podneo žalbu Apelacionom sudu na rešenje Osnovog suda od 05.avgusta 2015.godine.
48. Neodređenog dana, podnosilac zahteva je poslao Osnovnom sudu zahtev za zakazivanje glavnog pretresa u njegovom krivičnom predmetu, smatrajući da Osnovni sud treba da zakaže ročište shodno presudi Pml.br.112/2015, Vrhovnog suda.
49. Dana 22. oktobra 2020.godine Osnovni sud je poslao Obaveštenje PK.nr.342/2014, podnosiocu zahteva u kome ga je obavestio da je *“ [...] sud u Peći rešenjem PK.br.342/14 od 27.01.2015. godine odbio zahtev za*

preispitivanje krivičnog postupka osuđenog Hysena Metahysaja, osuđenog presudom Opštinskog suda u Istoku P. br.14/10, od 27. 05. 2010. godine, pravosnažnom od 15. 09. 2011. godine, kao neosnovan”.

50. Dana 05.januara 2021.godine i 08.januara 2021. godine, podnosilac zahteva je Osnovnom sudu poslao dva zahteva za zakazivanje glavnog pretresa, u njegovom krivičnom postupku.
51. Dana 3. februara 2021. godine, Osnovni sud je poslao Obaveštenje GJ.A.nr.29/21, podnosiocu zahteva, u kome je između ostalog naveo:

“Presudom Pml.nr.112/2015, od 22.06.2015. godine, Vrhovni sud je odobrio zahtev za zaštitu zakonitosti koji je podneo osuđeni Hysen Metahysa, protiv Rešenja Osnovnog suda u Peći PK.nr.342/2014, od 27.01.2015. godine, kojim je odbijen zahtev za ponavljanje postupka i Rešenja Apelacionog suda Kosova PN.br.13/2015 od 01.04.2015. godine, kojim je potvrđeno prvostepeno rešenje, ista rešenja poništio je Vrhovni sud i vratio ih na ponovno razmatranje u prvom stepenu sa uputstvom da prvostepeni sud u ponovnom razmatranju uzme u obzir konačnu Presudu Osnovnog suda u Peći – Ogranak u Klini P. br.497/2013, od 04.06.2014. godine, u kojoj presudi je osuđeni podržao zahtev za preispitivanje krivičnog postupka (da ga oceni kao dokaz i da ne zaključi da nije izveo dokaze).

Dakle, Vrhovni sud Presudom Pml.nr.112/2015 od 22.06.2015. godine nije naredio zakazivanje glavnog pretresa već, je vratio slučaj na ponovno suđenje da ponovo odluči o zahtevu optuženog za ponavljanje postupka, sa gore navedenim razlozima u presudi.

Osnovni sud u Peći je Rešenjem PK.br.159/15 od 05.08.2015. godine, postupajući prema Presudi Vrhovnog suda Kosova, Pml.nr.122/15, od 22.06.2015. godine, u slučaju ponovnog suđenja, povodom zahteva za preispitivanje krivičnog postupka zaključenog pravosnažnom presudom bivšeg Opštinskog suda u Istoku P.br.14/10, od 27.05.2010. godine, odbio kao neosnovan zahtev za preispitivanje krivičnog postupka koji je podneo okrivljeni Hysen (Mazllum) Metahysa. Sud je, nakon ispitivanja zahteva okrivljenog za ponavljanje postupka i Presude Vrhovnog suda, utvrdio da je zahtev neosnovan i nije našao nijedan razlog da dokaže drugo činjenično stanje utvrđeno presudom slučaja.

Protiv poslednjeg Rešenja Osnovnog suda u Peći, PK.nr.159/15, od 05.08.2015. godine, stranci je naloženo da ima pravo na žalbu u roku od tri (3) dana, u Apelacionom sudu u Prištini.

Iz spisa predmeta proizilazi da je Rešenje PK.nr.159 / 15 od 05.08.2015. godine okrivljeni Hysen Metahysa lično prihvatio i protiv ove odluke nije izjavljena žalba.

Prema tome, iz navedenog proizilazi da je krivični postupak protiv sada okrivljenog Hysena Metahyse je presuđeni slučaj (res judicata) i na ovom sudu nema razloga za zakazivanje i održavanje glavnog pretresa”.

Navodi podnosioca zahteva

52. Podnosilac zahteva navodi, da se obaveštenjem Osnovnog suda, povređuju odredbe člana 31 i člana 32 Ustava, kao i člana 6 EKLjP.
53. Konkretnije, podnosilac zahteva navodi *“da se pravično i nepristrasno suđenje garantuje svim građanima bez razlike u postupcima pred sudovima i drugim organima države i stav 2. člana 31 Ustava garantuje da svako uživa pravo na javno, pravično i nepristrasno preispitivanje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koju krivičnu prijavu koju protiv njega/nje u razumnom roku podnosi od nezavisnog suda”*.
54. Takođe, podnosilac zahteva u prilog tvrdnji o povredi člana 31 Ustava dodaje, *“izrekom presude Pml.br.112/2015, gde su poništene odluke Osnovnog suda u Peći PK.br.342/2014 i rešenje Apelacionog suda Kosova Pn.br.131/2015 od 01.04.2015. godine i slučaj se vraća na ponovno razmatranje prvostepenom sudu, stoga je, u skladu sa ovom presudom, prvostepeni sud bio dužan da zakaže ročište i da osigura pravično i nepristrasno suđenje a ne da odlučuje o takozvanom zahtevu za ponavljanje postupka jer je viši sud poništio odluke nižih sudova, pa je po službenoj dužnosti prvostepeni sud bio dužan da zakaže ročište i postupi po optužnici. Ovim postupcima, Osnovni sud u Peći je prekršio Ustav Republike Kosovo član 31. i time je prekršio pravo našeg zaštićenog za pravično i nepristrasno suđenje, pravo koje je deo osnovnih ljudskih prava”*.
55. Shodno tame, podnosilac smatra da je Osnovni sud ne zakazivanjem ročišta *“postupio suprotno članu 406 Zakonika o krivičnom postupku odredba koja se primenjuje u vezi sa članom 407. stav 2. ovog zakona i u skladu sa stav 3 člana 406 ZKPRK-a bio je dužan da preduzme sve procesne radnje i da razmotri sva pitanja pokrenuta u odluci Vrhovnog suda. Na osnovu stava 40 člana 406, Osnovni sud u Peći bio je dužan da predmet upućen na suđenje od Vrhovnog suda Kosova da se nastavi na osnovu prethodne optužnice jer su njena odluka i odluka Apelacionog suda u celosti poništene”*
56. Što se tiče povrede člana 32 Ustava, podnosilac zahteva navodi *“da je povređen član 32. Ustava koji garantuje pravo na pravna sredstva i u ovom slučaju, stranka je ostvarila prava na vanredne pravne lekove, zahtev za zaštitu zakonitosti podnet Vrhovnom sudu od Kosova, koji je odobrio ovaj zahtev i obavezao je prvostepeni sud da odluči o predmetu za ponovno suđenje, a ne da odluči van suda i da odbije sprovođenje odluke Vrhovnog suda Kosova”*.
57. Podnosilac traži od Suda da on obaveže *“Osnovni sud u Peći da primeni član 31. Ustava Republike Kosovo, kako bi se obezbedilo pravično i nepristrasno suđenje primenom presude Vrhovnog suda Kosova i zakazivanjem sudske sednice i preispitivanjem suštinskih povreda postupka, kršenja krivičnog zakona i pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja.”*

Ocena prihvatljivosti zahteva

58. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunila uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom, dalje utvrđene Zakonom i navedene Poslovníkom.

59. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

[...]

60. Sud takođe ocenjuje da li je podnositeljka zahteva ispunila ostale uslove prihvatljivosti, koji su dalje propisani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi] i 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

61. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, da je iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva i da je precizirao akt javnog organa čiju ustavnost osporava pred Sudom.

62. Sud takođe uzima u obzir i član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku

[...].”

63. Što se tiče ispunjenja ostalih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva podneo zahtev u svojstvu ovlašćene strane, osporavajući akt javnog organa, odnosno Obaveštenja GJ.A.nr.29/21, Osnovnog suda u Peći-ogranak u Istoku, od 3.februara 2021. godine, u vezi sa izvršenjem presude Vrhovnog suda Pml.br.112/2015, od 22.juna 2015. godine, nakon iscrpljenja svih pravnih sredstava. Podnosilac zahteva je isto tako naglasio prava i slobode za koje tvrdi

da su povređene, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokom koji je propisan u članu 49. Zakona.

64. Pored toga, Sud se poziva i na pravilo 39 (2) i (3) (b) Poslovnika, koje propisuju

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.”

(3) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim pod sledećim uslovima:

[...]

(b) kada zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom;

[...].”

65. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je konkretan zahtev prihvatljiv ili očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na odgovarajuće navode podnosioca zahteva, u čijoj će oceni, Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredaba ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagantovana Ustavom.
66. Takođe Sud dodaje, da na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu se svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi kategorisani kao „očigledni ili evidentni nedostatak povrede“; (iii) „nepotkrepljeni ili ne obrazloženi“ navodi; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi. (Vidi: tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“ i specifičnosti gore pomenutih četiri kategorija navoda kvalifikovanih kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o Uslovima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; Deo III. Neprihvatljivost merituma, A. očigledno neosnovani navodi, stavovi 255 do 284).
67. Shodno tome Sud na osnovu činjenica spisa predmeta kao i navoda podnosioca zahteva nalazi, da podnosilac u suštini ima dva glavna navoda, koje on dovodi isključivo u vezu sa njegovim zahtevom za obnavljanje krivičnog postupka. Konkretnije, podnosilac zahteva smatra da se ne-odobravanjem njegovog zahteva za obnavljanje krivičnog postupka, njemu krše prava garantovana članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] u vezi sa članom 6 EKLJP, kao i članom 32 [Pravo na pravno sredstvo] Ustava.
68. Shodno tome, Sud će se u nastavku izveštaja odvojeno baviti ovim navodima podnosioca zahteva.

Navodi podnosioca zahteva o povredi člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP

69. Što se tiče povrede člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, Sud nalazi da podnosilac zahteva kao glavni argumenat o navodnoj povredi člana 31 Ustava i člana 6 EKLJP navodi činjenicu da je *“Vrhovni sud presudom poništio rešenje Osnovnog suda u Peći PK.br.342/2014 i rešenje Apelacionog suda Kosova Pn.br.131/2015 od 01.04.2015. godine i slučaj vratio na ponovno razmatranje prvostepenom sudu, stoga je, u skladu sa ovom presudom, prvostepeni sud bio dužan da zakaže ročište i da osigura pravično i nepristrasno suđenje a ne da odlučuje o takozvanom zahtevu za ponavljanje postupka jer je viši sud poništio odluke nižih sudova, pa je po službenoj dužnosti prvostepeni sud bio dužan da zakaže ročište i postupi po optužnici”*.
70. Sud, upravo sagledavajući ovaj navod podnosioca zahteva u kontekstu proceduralnih garancija člana 31 Ustava i člana 6 EKLJP, nalazi da se pomenuti sudski postupak na koji podnosilac zahteva zasniva svoje žalbene navode, ticao isključivo ocenjivanja ispunjenja proceduralnih uslova koje jedan zahtev za obnavljanje sudskog postupka treba da ispuni, kako bi on bio prihvatljiv, a samim tim predmet bio ponovo otvoren za razmatranje i ocenjivanje u ponovljenom postupku.
71. S tim u vezi Sud nalazi, da je u konkretnom slučaju Osnovni sud upravo postupio po uputstvu Vrhovnog suda koji je naložio Osnovom sudu da uzme u razmatranje sve dokaza i argumente u smislu proceduralne ocene ispunjenosti uslova za obnavljanje postupka, a samom tim i izvrši njihovo ocenjivanje, sa posebnim akcentom na ocenjivanje presude P.br.497/13 Osnovnog suda, a što je po nalazima ovoga suda, Osnovi sud i uradio.
72. Sud želi da pojasni, da redovni sudovi u postupku po zahtevu za obnavljanje postupka odlučuju isključivo o pitanju da li zahtev za obnavljanje postupka ispunjava proceduralnih uslova kako bi on bio usvojen, a ne o *„građanskim pravima i obavezama“* podnosioca u smislu značenja prava na pravično suđenje člana 31 Ustava i člana 6 EKLJP.
73. Pored toga, Sud podseća na sudsku praksu ESLJP-a koja utvrđuje da se član 6 EKLJP ne primenjuje na postupke ponavljanja slučaja, i to iz razloga što, osoba čija je kazna postala pravosnažna, i koja podnese zahtev da se ponovo pokrene njen slučaj, nije "optužena za krivično delo" u smislu člana 6 (vidi slučaj ESLJP, *Franz Fischer protiv Austrije*, br. 27569/02, od 6. maja 2003. godine).
74. S tim u vezi Sud navodi pravno obrazloženje ESLJP u pomenutom slučaju *Franz Fischer protiv Austrije* u vezi sa njegovom žalbom povodom neotvaranja sudskog postupka, pri čemu je ESLJP konstatovao:

“Podnosilac predstavke se žalio da postupak u vezi sa njegovom molbom za ponovno suđenje nakon presude Suda Franz Fischer protiv Austrije od 29. maja 2001. godine nije ispunio uslove iz člana 6, koji, koliko je relevantno, glasi:

"U određivanju ... bilo koje krivične prijave protiv njega, svako ima pravo na pravično i javno saslušanje ... pred [a] ... sudom ..."

Sud će prvo ispitati da li se član 6 primenjuje na sporni postupak. S tim u vezi, Sud ponavlja da se prema ustaljenoj sudskoj praksi član 6. Se ne primenjuje na postupke za obnovu krivičnog postupka, s obzirom na to da se neko ko podnese zahtev za ponovno otvaranje predmeta i čija je kazna postala pravosnažna ne tereti sa krivičnim delom "u smislu navedenog člana (vidi Dankevich protiv Ukrajine (odl.), br. 40679/98, 25. maja 1999, Sonnleitner protiv Austrije (odl.), br. 34813/97, 6. januara 2000; i Kucera protiv Austrije (odl.), Br. 40072/98, 20. marta 2001, , svaki sa daljim referencama).

Slično, utvrđeno je da se član 6 ne primenjuje na postupke o priznanju ništavosti radi očuvanja zakona, donesene sa ciljem da se poništi pravosnažna osuđujuća presuda nakon što je Sud utvrdio povredu, jer je u tom postupku lice dotični nije „optužen za krivično delo“ (Oberschlick protiv Austrije, br. 19255/92 i 21655/93, odluka Komisije od 16. maja 1995, Odluke i izveštaji 81, str. 5).

Sud smatra da su postupci prema članu 363 a austrijskog Zakonika o krivičnom postupku, koji se odnose na zahtev za ponavljanje postupka nakon što je Evropski sud za ljudska prava utvrdio povredu, slični postupku za obnavljanje krivičnog postupka. Donosi ih osoba čija je osuđujuća presuda postala pravosnažna i ne tiče se „utvrđivanja krivične optužbe“, već pitanja da li su ispunjeni uslovi za odobravanje ponovnog suđenja. Sud stoga zaključuje da se član 6 ne primenjuje na predmetni postupak."

75. Sud dovodeći u vezu navode podnosioca zahteva sa praksom ESLJP, primećuje, da u konkretnom slučaju, podnosiocu zahteva nije odobren zahtev za ponavljanje krivičnog postupka uz jasno obrazloženje Osnovnog suda koji je postupajući po preporuci Vrhovnog suda, u ponovljenom postupku odbio kao neosnovan zahtev za obnavljanje postupka podnosioca zahteva, navodeći;

"Sud je nakon izvršene ocene zahteva za razmatranje i to u skladu sa odredbama člana 423 ZKPK-a konstatovao da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za razmatranje krivičnog postupka protiv osuđenog Hysema (Mazlluma) Metahsaja, zbog činjenice da je sud, uzimajući za osnov dokaze koje je podneo osuđeni u zahtevu, a na osnovu kojih je isti proglašen krivim, kao što je izjava oštećenog u svojstvu svedoka M. M, data na sudskom pretresu od 24.12.2008. godine, u Opštinskom sudu u Istoku, od strane ovog Veća ocenjena kao istinita, samom činjenicom da je svedok u drugoj izjavi koju je dao u upravnom postupku od 07.06.2012. godine promenio raniju izjavu uz obrazloženje da izjava koja je data tokom sudskog pretresa u Opštinskom sudu u Istoku od 24.12.2008. godine nije bila istinita i da je isti za izjavu od 07.06.2012. godine optužen i osuđen presudom Osnovnog suda – Ogranak u Klini, P.br. 497/13, od 04.06.2014. godine, uslovnom kaznom zbog krivičnog dela lažno svedočenje, iz člana 307, stava 1 ZKPK-a. S toga, je sud, uzimajući u obzir gore navedeno našao da je druga izjava svedoka, data 07.06.2014. godine, lažna izjava, a ne izjava koja je data 24.12.2008. godine, koja je data pred Opštinskim sudom

u Istoku, uzimajući u obzir gore navedeno, nije našao neki razlog da dokaže neko drugo činjenično stanje od onog koje je utvrđeno predmetnom presudom.”

76. Shodno tome, Sud imajući u vidu sadržinu sudskog postupka na koji je podnosilac zahteva zasnovao svoje žalbene navode o povredi člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLJP, podseća na sudsku praksu ESLJP-a, i svoju sudsku praksu, po kojoj se član 31. Ustava i član 6 EKLJP, ne primenjuju na zahteve za ponovno pokretanje, razmatranje ili ponavljanje postupka (vidi: po analogiji, slučajeve Ustavnog suda: KIo7/17/15, *Pashk Mirashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. juna 2017. godine, stav 64; KI80/15, 81/15 i 82/15, *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31; vidi, takođe, slučajeve ESLJP-a, *inter alia*, *Oberschlick protiv Austrije*, br. 23727/94, rešenje o neprihvatljivosti od 21. marta 1994. godine, *Dowsett protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 8559/08, rešenje o neprihvatljivosti od 4. januara 2011. godine).
77. Shodno tome, Sud smatra da se navodi podnosioca zahteva u odnosu na sudski postupak koji su sudovi vodili po njegovom zahtevu za obnavljanje postupak nisu *ratione materiae* u skladu sa članom 31. Ustava i u vezi sa članom 6 EKLJP.

Navodi podnosioca zahteva o povredi člana 32 Ustava

78. Što se tiče povrede člana 32 Ustava, Sud takođe nalazi da i ove navode podnosilac zahteva dovodi isključivo u vezu sa njegovim zahtevom za obnavljanje sudskog postupka, pri tome smatrajući da je on kao stranka, presudom Vrhovnog suda “*ostvario prava na vanredne pravne lekove, iz činjenice da je presudom Vrhovnog suda prvostepeni sud bio obavezan da odluči o predmetu za ponovno suđenje, a ne da odluči van suda i da odbije sprovođenje odluke Vrhovnog suda Kosova*”.
79. Imajući u vidu prirodu navoda podnosioca zahteva, Sud treba da sagleda da li u navodima podnosioca zahteva postoji pravna argumentacija u vezi sa njegovim tvrdnjama o povredi člana 32 Ustava u kontekstu sudskog postupka koji je vođen povodom njegovog zahteva za obnavljanje sudskog postupka.
80. Međutim pre toga, Sud treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva, konkretnom presudom Pml.br.112/2015, Vrhovnog suda stekao, ili kako on navodi u zahtevu “*ostvario pravo na vanredne pravne lekove*” u ponovljenom sudskom postupku pred Osnovnim sudom, te da li su oni kao takvi bili korišćeni od strane podnosioca zahteva.
81. S tim u vezi Sud nalazi da je presudom Pml.br.112/2015 Vrhovnog suda o prihvatanju zahteva za zaštitu zakonitosti, postupak podnosioca zahteva vraćen pred Osnovni sud, koji je imao obavezu da uzme u obzir sva zapažanja i da otkloni sve nedostatke u rešenjima koje je Vrhovni sud evidentirao, sa posebnim osvrtom na ocenu presude P.br.497/13, Osnovnog suda, kao dokaza na koju je podnosilac zasnovao svoj zahtev za obnavljanje postupka.
82. S tim u vezi Sud nalazi da je usvajanjem zahteva za zaštitu zakonitosti i vraćanjem predmeta Osnovnom sudu, Vrhovni sud stvorio pravnu situaciju koja

je sama po sebi nosili i proceduralne mogućnosti koje su predviđene zakonom, a što samo po sebi znači, i pravo korišćenja određenih pravnih lekova.

83. Sud zapaža da je Osnovni sud u novonastalim pravnim okolnostima, postupajući po uputstvu Vrhovnog suda, 05. avgusta 2015.godine, doneo novo rešenje PK.nr.159/15, zaključujući da nisu ispunjeni svi proceduralni uslovi za usvajanje zahteva za obnavljanje sudskog postupka. Međutim, ono što je za ovaj Sud od bitne važnosti jeste činjenica, da je Osnovni sud u rešenju PK.nr.159/15, predvideo mogućnost, podnošenja žalbe Apelacionom sudu na svoje rešenje u roku od 3 dana.
84. Sud ovde posebno naglašava činjenicu, da je takav novonastali pravni lek u obliku žalbe koji je Osnovni sud predvideo u rešenju PK.nr.159 /15, predstavljao mogućnost da podnosilac zahteva nastavi svoj proceduralni put pred Apelacionim sudom, isključivo u cilju osporavanja rešenja PK.nr.159 /15 Osnovnog suda o proceduralnom ne-ispunjavanju svih uslova za obnavljanje postupka, a ne i pravni lek koji bi za podnosioca zahteva značio i mogućnost njegovog korišćenja u cilju osporavanja krivične odgovornosti pred Apelacionim sudom, i to iz razloga što se u zahtevu za obnavljanje postupka ne odlučuje o *“pravima i obavezama”* a samim tim ni o krivičnoj odgovornosti.
85. Međutim, Sud konstatuje da je i pored činjenice, što je podnosilac zahteva bio upoznat sa rešenjem PK.nr.159 /15 Osnovnog suda, koje mu je uzgred i lično uručeno, a što se može zaključiti iz spisa predmeta, on propustio mogućnost nastavka proceduralne mogućnosti dokazivanja osnovanosti svog zahteva za obnavljanje sudskog postupka, činjenicom da nije u propisanom roku i koristio raspoloživi pravni lek u obliku žalbe.
86. Iz datog se može zaključiti, da je podnosilac zahteva imao pravni lek na raspolaganju u datom trenutku, ali da on taj pravni lek nije koristio na način i u roku koji je bio predviđen u pouci o pravnom leku Osnovnog suda. Samim tim, njegovim ne korišćenjem podnosilac zahteva se dobrovoljno i odrekao daljeg proceduralnog puta u kome bi se njegove navode mogli sagledati i od strane viših sudova.
87. Na osnovu svega navedenog, Sud zaključuje da u navodima podnosioca zahteva ne postoji pravna argumentacija koja bi išla u prilog njegovim navodima o povredi člana 32 Ustava u kontekstu uskraćivanja *“prava na vanredne pravne lekove”* u proceduralnom smislu.
88. Sud podseća da je dosledno isticao da samo pozivanje na članove Ustave i EKLJP i njihovo pominjanje nije dovoljno da se izgradi argumentovana tvrdnja o ustavnoj povredi. Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosioci zahteva treba da obezbede obrazložene navode i ubedljive argumente (vidi predmet Suda KI175/20, podnosilac zahteva: Kosovska agencija za privatizaciju, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 81, vidi predmet Suda KI166/20, citiran gore, stav 51). Stoga, Sud, u odnosu na ove navode, u skladu sa svojom praksom, proglašava zahtev podnositeljke očigledno neosnovanim i samim tim neprihvatljivim.

89. Stoga, Sud zaključuje da navodi podnosioca zahteva o povredi članova 32 Ustava trebaju se proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanu jer se ovi navodi kvalifikuju kao navodi koji spadaju u kategoriju (ii) „očigledni ili evidentni nedostatak povrede“; jer je podnosilac zahteva imao na raspolaganju pravni lek koji je bio predviđen u pravnoj pouci rešenjem PK.nr.159 /15 Osnovnog suda a ovaj pravni lek podnosilac zahteva nije iskoristio. Prema tome, ovi navodi su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

Zaključak

90. Stoga, Sud zaključuje da navodi podnosioca zahteva o povredi člana 31 Ustava u vezi sa članom 6 EKLjP, nisu *ratione materiae* u skladu sa Ustavom, dok što se tiče navoda o povredi člana 32 Ustava, Sud njih proglašava kao (ii) „očigledni ili evidentni nedostatak povrede“ navode. Prema tome, isti su u celosti očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

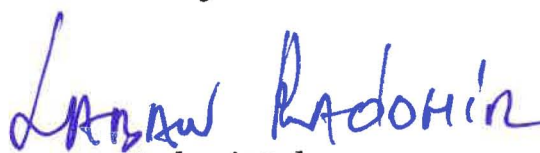
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova je, u skladu sa članom 113.1. i 7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 39. (2) i (3) (b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 7. oktobra 2021. godine, većinom glasova,

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona, i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani